

12 maja 1999

Prezydium OPZZ - 11 maja 1999: Rząd psuje reformę oświaty

12 maja br. w Warszawie obradowało Prezydium OPZZ. Głównym punktem porządku obrad było omówienie spraw związanych z reformą oświaty.

Problematykę referowali: wiceprzewodniczący OPZZ Ryszard Łepik i prezes Związku Nauczycielstwa Polskiego Sławomir Broniarz oraz zaproszeni goście: prof. dr hab. Janusz Gęsicki - członek zespołu monitorującego reformę edukacji przy prezydencie RP oraz Stanisław Walicki doradca OPZZ ds. oświaty. W tej sprawie Prezydium przyjęło poniższą uchwałę.

Następnie przewodniczący OPZZ Józef Wiaderny poinformował członków Prezydium o aktualnym stanie stosunków rząd - OPZZ, w kontekście wystąpienia OPZZ z Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych.

W związku z informacjami telewizji publicznej o tragicznej sytuacji nie dożywianych dzieci w szkole podstawowej w Cisnej (woj. podkarpackie) Prezydium OPZZ postanowiło przekazać na ten cel 3000 zł.

Prezydium przyznało również honorową odznakę "Za zasługi dla OPZZ" Funduszowi Wczasów Pracowniczych w związku z 50-leciem istnienia tej niezwykle ważnej dla wypoczynku pracowników instytucji.

**UCHWAŁA
PREZYDIUM OGÓLNOPOLSKIEGO
POROZUMIENIA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
z 11 maja 1999 r.**

Prezydium OPZZ po zapoznaniu się z sytuacją w szkole podstawowej w Cisnej - przedstawioną w dniu wczorajszym w Wiadomościach TVP - postanawia przekazać na dożywianie dzieci w tej szkole kwotę 3.000 złotych, odpowiadającą potrzebom w tym zakresie do końca bieżącego roku szkolnego.

STANOWISKO PREZYDIUM OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

wobec reformy systemu oświaty

Prezydium Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych obradujące w Warszawie 11 maja 1999 r. wyraża protest przeciwko sposobowi realizacji reformy strukturalnej systemu edukacji.

Prezydium OPZZ stwierdza, że decyzja o podjęciu reformy strukturalnej systemu edukacji w 1999 r. została podjęta wbrew opinii społecznej i bez właściwego przygotowania, wywołuje uzasadnione kontrowersje i zastrzeżenia. Stwierdzamy, że nie są realizowane postanowienia "Paktu Gwarancji Społecznych Obywatela" w zakresie edukacji. Uważamy, że jednoczesne wprowadzanie czterech reform przekracza możliwości państwa. Dotychczasowe negatywne doświadczenia, zwłaszcza w zakresie reformy ochrony zdrowia, rodzą obawy o realizację założonych celów edukacyjnych. Nie zostały zapewnione niezbędne warunki powodzenia reformy:

- finansowe: spadek nakładów z budżetu państwa do 3,19% produktu krajowego brutto daleko odbiega od postulowanego przez UNESCO poziomu 6-7%, grozi to przerzuceniem głównego ciężaru reformy (koszty prowadzenia szkół i placówek, koszty dowożenia dzieci) na samorządy terytorialne, które nie podążają tym obciążeniami, zwłaszcza przy zmniejszonych subwencjach oświatowych,
- kadrowe: nie opracowano systemu kształcenia nauczycieli dla potrzeb reformy, nie wdrożono systemu doskonalenia nauczycieli w takim terminie i takich rozmiarach, aby rzeczywiście przygotować ich do nowych zadań,

- organizacyjne: przygotowanie aktów prawnych, programów, podręczników, tworzenie nowej sieci szkół odbywa się w ogromnym pośpiechu, grożąc chaosem kompetencyjnym i organizacyjnym oraz nasileniem się lokalnych konfliktów.

Największe obawy wywołuje niebezpieczeństwo niespełnienia zasadniczego celu, który powinien przyswiecać reformie, jakim jest wyrównywanie szans edukacyjnych i zapewnienie wszystkim uczniom pełnowartościowego wykształcenia.

Duża zależność sytuacji szkół i placówek od stanu finansów i woli samorządów spowoduje dalsze zróżnicowanie warunków i poziomu nauczania.

Poza reformą pozostało wychowanie przedszkolne, które jest pierwszym i najważniejszym etapem wyrównywania startu edukacyjnego. W ostatnich latach zmniejszył się znacznie procent dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym, co pogarsza szanse edukacyjne, zwłaszcza dzieci wiejskich i z rodzin ubogich.

Oddalenie dziecka od szkoły, konieczność dowożenia, spowoduje wydłużenie czasu pobytu poza domem. Nasili to zjawiska niepożądane lub wręcz patologiczne.

W sytuacji istnienia bezrobocia i dużej strefy ubóstwa istnieje niebezpieczeństwo kończenia edukacji dzieci z rodzin biednych i zaniedbanych na sześciolatniej szkole podstawowej i dalsze ich zmniejszanie ich odsetka w szkołach wyższych.

Prezydium OPZZ konsekwentnie domaga się respektowania prawa całej młodzieży do nauki na wszystkich szczeblach, niezależnie od miejsca zamieszkania i statusu materialnego rodziny. Powszechna dostępność oświaty należy do fundamentalnych zasad demokratycznego państwa.

Żądamy dla wszystkich dzieci szkoły nowoczesnej, dobrze przygotowującej młode pokolenie do pracy i życia, do wypełniania swych ról społecznych w Polsce XXI wieku, w integrującej się Europie.

Zaprzepaszczone została szansa objęcia nauką dzieci 6-cio letnich.

Zdecydowanie przeciwstawiamy się komercyjnemu traktowaniu oświaty, czynieniu z niej towaru dostępnego dobrze sytuowanym. Jesteśmy przeciwni wprowadzaniu opłat za naukę. Opowiadamy się za rozbudową różnych form pomocy dzieciom z rodzin niezamożnych w kształceniu na miarę swych zdolności i ambicji.

Odpowiedzialność za edukację spoczywa na państwie. Jego obowiązkiem jest zagwarantowanie optymalnych warunków rozwoju oświaty, przede wszystkim przez zapewnienie odpowiednich nakładów finansowych, niezależnie od środków przeznaczanych na cele oświatowe przez samorządy.

Uważamy, że w reformie pominięto problemy opieki socjalnej nad dziećmi i młodzieżą (internaty, stołówki, stypendia), jak również problematykę kształcenia i wychowania dzieci niepełnosprawnych.

Uznajemy za konieczne dokonywanie niezbędnych korekt we wprowadzaniu reformy edukacyjnej, aby zminimalizować błędy i uniknąć niepożądanych skutków społecznych.

Zdecydujemy występujemy w obronie zawodowych i socjalnych interesów nauczycieli i pracowników oświaty. Opowiadamy się za:

- stabilnym statusem zawodowym nauczycieli, ustawowym uregulowaniem podstawowych warunków ich pracy i płacy,
- minimalizowaniem zwolnień nauczycieli, zapewnieniem zwalnianym osłon socjalnych i możliwości przekwalifikowania,
- zapewnienie nauczycielom wynagrodzeń stosowanych do sprawianych przed nimi zadań i rangi zawodu, porównywalnych do wynagrodzeń innych grup zawodowych o podobnych kwalifikacjach.

Wzywamy władze państwowe do podjęcia konstruktywnych rozmów ze związkami na temat warunków funkcjonowania szeroko pojętej edukacji i sytuacji jej pracowników. ■

Federacja Związków Zawodowych Pracowników Psychiatrii i Neurologii

W związku z niszczeniem psychiatrii i neurologii w trakcie reformy systemu służby zdrowia 16 kwietnia 1999 roku powstała Federacja Związków Zawodowych Pracowników Psychiatrii i Neurologii. W swoich założeniach Federacja chce stać na straży wolności i swobód obywatelskich, chronić stanowiska pracy oraz jej warunki, a także wpływać na kształt psychiatrii i neurologii oraz podnosić poziom świadczonych usług.

Kontakt: Federacja Związków Zawodowych Pracowników Psychiatrii i Neurologii, 16-400 Suwałki, ul. Szpitalna 62, tel./fax: (0-87) 567-97-68, kontakt telefoniczny: (0-87) 567-25-46 Jarosław Szafranowski wew. 576, Romuald Wiszniewski wew. 593, Renata Łozowska wew. 576